

Gaetano Curzi

Odjeci ikonoklazma i ikonofilije u rimskim zidnim slikama i mozaicima 8. i 9. stoljeća

U prvim desetljećima 8. stoljeća, afirmacija ikonoklazma u Bizantskom Carstvu stvorila je razdor između Rima i Konstantinopola, koji će završiti tek sredinom 9. stoljeća. U ovom dugom vremenskom okviru svjedočimo preporodu Zapadnog Carstva, koji započinje krunidbom Karla Velikog, koji je također izrazio dvojbu o opravdanosti štovanja 'slika' u tekstu *Capitulare de imaginibus*, u tzv. *Libri carolini*. Ipak, kult ikona u Rimu nije dolazio u pitanje i s kultom mučenika i njihovim relikvijama predstavlja jedan od stupova na kojima se gradila 'slika' Svetoga Grada. Stoga, ova studija ispituje ulogu rasprava o monumentalnim dekoracijama crkava čiji su naručitelji pape. Na velikim apsidalnim mozaicima u Svetima Nereu i Ahileju i Svetoj Mariji in Domnica (naručitelji Leo III. i Paskal I.) te na nekim zidnim slikama (poput onih u Svetoj Mariji staroj ili Svetom Klementu) možemo primijetiti udaljavanje od tradicionalnih ikonografskih shema ranog kršćanstva što vjerojatno odražava vjerske borbe.

Prijevod s engleskoga: Sara Peh nec